

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การไม่เร่งรัดติดตามทวงคืนเงินยืมขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

นาย ธ. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ขอยืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๓,๗๒๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในการเข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ครบกำหนดส่งใช้เงินยืมวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีการส่งใบสำคัญหักล้างเงินยืมจำนวนดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่เนื่องจากได้รับอนุมัติให้ใช้สิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ๗๒๐ บาท ค่าพาหนะ ๔,๔๐๐ บาท ค่าที่พัก ๑,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖,๑๒๐ บาท นาย ธ. ผู้ยืมจึงต้องส่งใช้เงินยืมอีก เป็นเงิน ๗,๖๐๐ บาท แต่ผู้ยืมก็ได้ส่งใช้เงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด หัวหน้าส่วนการคลังได้จัดทำหนังสือ เรื่อง แจ้งให้ส่งใช้เงินยืมค่าเดินทางไปราชการ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ รายงานให้คู่กรณีในฐานะผู้บังคับบัญชา เพื่อสั่งการให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมจำนวนดังกล่าว แต่คู่กรณีก็ได้มีคำสั่งเร่งรัดติดตามให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมแต่อย่างใด ต่อมาได้มีการส่งใช้เงินยืมเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ โดยส่งใช้เป็นเงินสด จำนวน ๗,๖๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒๗ เลขที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

ต่อมา นาย ธ. ได้ขอยืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔,๔๙๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในการเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณของ อบท. (E-PLAN) ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ครบกำหนดส่งใช้เงินยืมวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ คู่กรณีได้อนุมัติให้ยืมเงินตามสัญญายืมเงินดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ทั้งที่ผู้ยืมยังมีเงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

ค้างชำระอยู่กับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืมผู้ยืมก็มีได้ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่ายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังได้จัดทำหนังสือ เรื่อง แจ้งให้ส่งใช้เงินยืมค่าเดินทางไปราชการ ฉบับลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ฉบับลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ และฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ รายงานให้คู่กรณีเพื่อสั่งการให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมจำนวนดังกล่าว แต่คู่กรณีก็ไม่ได้มีคำสั่งเร่งรัดติดตามให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมแต่อย่างใด ต่อมาได้มีการส่งใช้เงินยืมเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ โดยส่งใช้เป็นใบสำคัญ เป็นเงิน ๓,๕๙๐ บาท และส่งใช้เป็นเงินสด จำนวน ๙๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒๗ เลขที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

จากนั้น นาย ธ. ได้ขอยืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานประเพณีวันปีใหม่ ๒๕๕๑ ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ครบกำหนดส่งใช้เงินยืมวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ คู่กรณีได้อนุมัติให้ยืมเงินตามสัญญา ยืมเงินดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งที่ทราบว่าผู้ยืมยังมีเงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ค้างชำระแก่องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืมผู้ยืมก็มีได้ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่ายคืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด หัวหน้าส่วนการคลังได้จัดทำหนังสือ เรื่อง แจ้งให้ส่งใช้เงินยืมโครงการประเพณีงานวันปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ และฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เสนอคู่กรณีเพื่อให้แจ้งผู้ยืมดำเนินการส่งใช้เงินยืมจำนวนดังกล่าว แต่คู่กรณีก็ได้เร่งรัดติดตามให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ยืมได้มีการส่งใบสำคัญจ่ายเป็นค่าวัสดุ เป็นเงิน ๒๘,๕๒๑ บาท และเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีการส่งใบสำคัญจ่ายค่าจัดทำป้ายไวเนล ค่าจ้างเหมาจัดสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เป็นเงิน ๒๑,๔๗๙ บาท ครบถ้วนแล้ว

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชา มีอำนาจหน้าที่อนุมัติเกี่ยวกับเงินยืม อนุมัติให้ยืมเงินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินและอนุมัติเงินยืม ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชา ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีอำนาจหน้าที่อนุมัติเกี่ยวกับเงินยืม หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ กำหนดว่า การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น ดังนั้น จึงถือได้ว่าคู่กรณีมีหน้าที่
อนุมัติเกี่ยวกับเงินยืม ตามระเบียบฯ ข้อ ๓๕

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีอนุมัติให้ยืมเงินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๓) หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ กำหนดว่า การจ่ายเงินยืม
จะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด
และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้
“(๓) ผู้ยืมแต่ละรายจะต้องไม่มีเงินยืมค้างชำระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้อนุมัติให้มีการจ่ายเงินยืม ทั้งที่นาย ธ. ผู้ยืมยังมีเงินยืม
ค้างชำระแก่องค์กรการบริหารส่วนตำบลดังนี้

๑. ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีได้อนุมัติเงินยืม
จำนวน ๔,๔๙๐ บาท ในวันเดียวกันตามที่นาย ธ. ขอยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอบรมโครงการ
จัดทำระบบสารสนเทศฯ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งที่ทราบว่า ในขณะนั้นนาย ธ. ผู้ยืมยังมีเงินยืมค้าง
ชำระแก่องค์กรการบริหารส่วนตำบล ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ จำนวน ๗,๖๐๐ บาท

๒. ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีได้อนุมัติเงินยืม
จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันตามที่นาย ธ. ขอยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการประเพณีงานวันปีใหม่
พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งที่ทราบว่า ในขณะนั้นนาย ธ. ผู้ยืมยังมีเงินค้างชำระแก่องค์กรการบริหารส่วนตำบล ตามสัญญา
ยืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ จำนวน ๗,๖๐๐ บาท และตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ จำนวน ๔,๔๙๐ บาท

การกระทำของคู่กรณีที่อนุมัติเงินยืม จำนวน ๒ สัญญา ดังกล่าว ทั้งที่ทราบว่าในขณะนั้นผู้
ยืมยังมีเงินยืมค้างชำระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๓)

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีอนุมัติเงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗
ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔,๔๙๐ บาท ทั้งที่ผู้ยืมมีเงินค้างชำระแก่องค์กรการบริหารส่วนตำบลตามสัญญายืมเงิน
เลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และอนุมัติเงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ผู้ยืมมีเงินค้างชำระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องจ่ายเงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ และสัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑
ทั้งที่ยังไม่ได้รับคืนเงินยืมตามสัญญายืมเงินครั้งก่อน โดยคู่กรณีได้ทราบข้อเท็จจริงว่าผู้ยืมมีเงินยืมค้างชำระ
แก่องค์กรการบริหารส่วนตำบลอยู่ แต่ก็ยังอนุมัติให้จ่ายเงินยืม การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงถือเป็นเหตุให้
ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๔,๔๙๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีอนุมัติเงินยืมตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้กับนาย ธ. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอบรมโครงการจัดทำระบบสารสนเทศฯ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งที่ผู้ยืมยังมีเงินยืมค้างชำระแก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๘/๒๕๕๐ โดยอ้างว่าเนื่องจากผู้ยืมซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตำแหน่ง และขณะนั้นผู้ยืมได้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย ผู้ยืมจึงมีความจำเป็นต้องเข้ารับการอบรมโครงการจัดทำระบบสารสนเทศฯ เพื่อให้ได้รับความรู้และแนวทางการดำเนินงานในระบบ E-PLAN สามารถกำกับดูแล ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งรับผิดชอบการดำเนินงานระบบ E-PLAN ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คู่กรณีจึงจำเป็นต้องอนุมัติเงินยืมตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ให้กับผู้ยืม และการที่คู่กรณีอนุมัติเงินยืมตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ให้กับนาย ธ. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการประเพณีงานวันปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งที่ผู้ยืมยังมีเงินยืมค้างชำระแก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๘/๒๕๕๐ และตามสัญญาเงินยืมเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ โดยอ้างว่า เนื่องจากในช่วงนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลได้วางแผนการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ไว้อย่างต่อเนื่อง คู่กรณีจึงมีความจำเป็นต้องอนุมัติเงินยืมดังกล่าว เพื่อให้ผู้ยืมซึ่งรักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถยืมเงินงบประมาณไปใช้ในการดำเนินโครงการดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นั้น เห็นว่าไม่สามารถรับฟังได้ เนื่องจากคู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชา มีอำนาจอนุมัติเกี่ยวกับเงินยืม ต้องอนุมัติเงินยืมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๓) กำหนดไว้โดยเคร่งครัด ดังนั้น การที่คู่กรณีอนุมัติเงินยืมเพื่อให้ดำเนินการตามโครงการต่างๆ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทั้งที่ทราบว่าผู้ยืมมีเงินค้างชำระแก่องค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นการอนุมัติให้ยืมเงินหรือจ่ายเงินยืมทั้งที่รู้หรือควรจะรู้อยู่แล้วว่าผู้ยืมยังมีเงินค้างชำระอยู่ การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๓)

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๕

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืม ละเลยไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืม ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินการเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชา หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรอง ให้ความเห็นชอบ หรือการกระทำอื่นใดในทำนองเดียวกัน ที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย การเก็บรักษา การตรวจสอบหรือการอื่นใดอันเป็นผลต่อเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ใด ๆ ของรัฐจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะกระทำ

ความผิดคู่กรณีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรซึ่งเป็นการกระทำเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นผู้บังคับบัญชาตามความในระเบียบฯ ข้อ ๓ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมของหน่วยรับตรวจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๔) กำหนดว่า กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืมให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร ดังนั้น จึงถือได้ว่าคู่กรณีในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมของหน่วยรับตรวจตามระเบียบฯ ข้อ ๓๖ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีละเลยไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๔) กำหนดว่า กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืมให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับแล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ธ. ได้ทำสัญญายืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓ สัญญา ซึ่งเมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืมตามสัญญาแล้ว นาย ธ. ผู้ยืมมิได้ส่งใช้เงินยืม แต่คู่กรณีก็ได้ดำเนินการเร่งรัดให้ผู้ยืมส่งใช้เงินตามสัญญา ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

๑. สัญญายืมเงินเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ จำนวน ๑๓,๗๒๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ครบกำหนดส่งใช้เงินยืมวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่นาย ธ. ได้ส่งใช้ใบสำคัญเพื่อหักล้างเงินยืมเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่ได้รับอนุมัติให้ใช้สิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะและค่าที่พัก รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖,๑๒๐ บาท จึงถือว่าผู้ยืมยังไม่ได้ส่งใช้เงินยืมที่เหลืออีกจำนวน ๗,๖๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หัวหน้าส่วนการคลังได้มีหนังสือเสนอคู่กรณีเพื่อพิจารณาสั่งการหรือเร่งรัดให้นาย ธ. ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมเป็นเงินสด จำนวน ๗,๖๐๐ บาท ภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ แต่ปรากฏว่าคู่กรณีไม่มีคำสั่งให้ดำเนินการแต่อย่างใด ส่วนการคลังจึงได้มีหนังสือติดตามทวงคืนเงินยืมอีกครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โดยกำหนดให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมที่ค้าง จำนวน ๗,๖๐๐ บาท ดังกล่าว ภายในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และได้เสนอความเห็นว่าการที่ผู้ยืมไม่ดำเนินการส่งใช้เงินยืมภายในเวลาที่กำหนดเห็นควรดำเนินการตามสัญญา โดยการหักเงินเดือนของผู้ยืมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เดือนละ ๓,๘๐๐ บาท จนครบจำนวนหรือตามจำนวนที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาต่อไป ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) แต่ปรากฏว่าคู่กรณีก็ไม่ได้สั่งการใด ๆ ในบันทึกติดตามทวงคืนเงินยืมของส่วนการคลังฉบับนี้อีกเช่นกัน จนกระทั่งในครั้งที่สาม ส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีบันทึกข้อความติดตามทวงคืนเงินยืมฉบับลงวันที่

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เรื่อง พิจารณาสั่งการกำหนดวันแจ้งให้ส่งใช้เงินยืมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ครั้งที่สาม โดยกำหนดว่า เพื่อให้การดำเนินการส่งใช้เงินยืมเป็นไปตามระเบียบกำหนดและเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เห็นควรพิจารณากำหนดระยะเวลาเพื่อให้ผู้ยืมดำเนินการส่งใช้เงินยืมโดยเร็ว หากไม่ชดใช้ ผู้ยืมยินยอมให้องค์การบริหารส่วนตำบล หักเงินเดือนของผู้ยืมชดใช้เงินยืมนั้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) แต่ปรากฏว่าคู่กรณีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ก็ได้สั่งการหรือเร่งรัดให้มีการชดใช้เงินยืมที่ค้างชำระแต่อย่างใด

๒. สัญญาเงินยืมเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔,๔๙๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอบรมโครงการจัดทำระบบสารสนเทศฯ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ครอบกำหนดตามสัญญาเงินยืมวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เมื่อครบกำหนดการส่งใช้เงินยืม นาย ธ. ผู้ยืมก็ไม่ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมแต่อย่างใด หัวหน้าส่วนการคลังจึงได้มีบันทึกข้อความเสนอคู่กรณีเพื่อให้แจ้งการส่งใช้เงินยืมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ฉบับลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ โดยกำหนดให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนด ๗ วัน นับจากวันที่รับทราบ โดยคู่กรณีลงนามในคำสั่งว่า เห็นชอบตามที่เสนอ แต่เมื่อครบกำหนดตามหนังสือดังกล่าว ผู้ยืมก็ยังไม่ได้ดำเนินการนำหลักฐานมาหักล้างเงินยืมแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ หัวหน้าส่วนการคลังจึงได้มีบันทึกข้อความ เรื่อง พิจารณาสั่งการกำหนดวันแจ้งให้ส่งใช้เงินยืมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ครั้งที่สอง โดยกำหนดให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมภายในวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่คู่กรณีก็ไม่ได้สั่งการใดๆ ในบันทึกติดตามทวงคืนเงินยืมของหัวหน้าส่วนการคลังฉบับนี้แต่อย่างใด และผู้ยืมก็ไม่ได้นำหลักฐานมาหักล้างเงินยืมอีกเช่นกัน จนกระทั่งหัวหน้าส่วนการคลังได้มีบันทึกข้อความติดตามทวงคืนเงินยืม ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เรื่อง พิจารณาสั่งการกำหนดวันแจ้งให้ส่งใช้เงินยืมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ครั้งที่สาม โดยกำหนดว่า เพื่อให้การดำเนินการส่งใช้เงินยืมเป็นไปตามระเบียบกำหนดและเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เห็นควรพิจารณากำหนดระยะเวลาเพื่อแจ้งให้ผู้ยืมดำเนินการส่งใช้เงินยืมโดยเร็ว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๔) แต่ปรากฏว่าคู่กรณีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาก็ไม่ได้สั่งการหรือเร่งรัดให้มีการชดใช้เงินยืมที่ค้างชำระแต่อย่างใด

๓. สัญญาเงินยืมเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการประเพณีงานวันปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ครอบกำหนดตามสัญญาเงินยืมวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ครอบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้ว นาย ธ. ผู้ยืมก็ไม่ได้ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมแต่อย่างใด หัวหน้าส่วนการคลังจึงได้มีบันทึกข้อความ ฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ แจ้งให้ส่งใช้เงินยืมโครงการดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนด ๓๐ วัน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๔) ถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความใน ข้อ ๘๔ (๒) มาใช้บังคับ แต่ปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดผู้ยืมยังไม่ดำเนินการส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ส่วนการคลังจึงได้มีบันทึกข้อความแจ้งให้ส่งใช้เงินยืมครั้งที่สอง โดยระบุว่า บัดนี้ครบกำหนดระยะเวลาการส่งใช้ใบสำคัญคู่จ่ายพร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) แต่ผู้ยืมมิได้นำใบสำคัญคู่จ่ายพร้อมเงิน

เหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ตามสัญญากำหนด แต่ปรากฏว่าคู่กรณีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ก็ได้สั่งการหรือเร่งรัดให้มีการชดใช้เงินยืมตามบันทึกติดตามเงินยืมของส่วนการคลังแต่อย่างใด

การกระทำดังกล่าวของคู่กรณี จึงเป็นการละเลยไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) กำหนด

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีไม่ดำเนินการเร่งรัดติดตามทวงคืนเงินยืมตามสัญญาเงินจำนวน ๓ สัญญาคือ

๑. สัญญาเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ผู้ยืมยังไม่ได้ส่งใช้เงินยืม เป็นเงินสดจำนวน ๗,๖๐๐ บาท ต่อมาผู้ยืมได้ส่งใช้เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒๗ เลขที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

๒. สัญญาเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ เมื่อครบกำหนดตามสัญญาแล้วผู้ยืมยังไม่ได้ส่งใช้เงินยืม ต่อมาผู้ยืมได้ส่งใช้เงินยืมเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ โดยส่งใช้เป็นใบสำคัญเป็นเงิน ๓,๕๙๐ บาท และส่งใช้เป็นเงินสด จำนวน ๙๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒๗ เลขที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

๓. สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เมื่อครบกำหนดตามสัญญาแล้วผู้ยืมก็ไม่ดำเนินการส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืม ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ยืมได้มีการส่งใบสำคัญจ่ายเป็นค่าวัสดุเป็นเงิน ๒๘,๕๒๑ บาท และเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีการส่งใบสำคัญจ่ายค่าจัดทำป้ายไว้นิล ค่าจ้างเหมาจัดสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เป็นเงิน ๒๑,๔๗๙ บาท

การกระทำของคู่กรณี จึงเป็นการรู้หรือควรจะรู้ว่าเมื่อครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืม โดยไม่นำส่งใบสำคัญหรือเงินเหลือจ่ายภายในกำหนดระยะเวลา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) แต่คู่กรณีกลับไม่สั่งการให้ผู้ค้างชำระส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรอย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน และไม่ดำเนินการตามสัญญาโดยการหักเงินเดือน ค่าจ้างบำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ยืมเพื่อชดใช้เงินยืมนั้น ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับเงินที่ผู้ยืมค้างชำระตามสัญญาทั้ง ๓ สัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๓,๕๖๙ บาท การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่หัวหน้าส่วนการคลังได้มีบันทึกข้อความเสนอคู่กรณีเพื่อแจ้งให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ จำนวน ๓ ครั้ง สัญญาเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓ ครั้ง และสัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒ ครั้ง ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าคู่กรณีทราบว่ายืมยังมิได้ส่งใช้เงินยืมแก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่คู่กรณีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ได้พยายามเร่งรัดด้วยวาจาให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และสัญญาเลขที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้ว เห็นว่า

ไม่สามารถรับฟังได้ เนื่องจากกรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ขอใช้เงินยืม คู่กรณีในฐานะที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ต้องสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) ซึ่งการสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมดังกล่าวพึงกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนสัญญาเงินยืมเงิน เลขที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เมื่อครบกำหนดแล้วผู้ยืมก็ไม่ดำเนินการส่งหลักฐานการจ่าย เพื่อหักล้างเงินยืม หัวหน้าส่วนการคลังจึงได้มีบันทึกเสนอคู่กรณีเพื่อให้แจ้งผู้ยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดจำนวน ๒ ครั้ง ตามหนังสือ เรื่อง แจ้งให้ส่งใช้เงินยืม ฉบับลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ และฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ แต่ปรากฏว่าคู่กรณีก็ได้สั่งการหรือเร่งรัดให้มีการขอใช้เงินยืมตามบันทึกติดตามทวงคืนเงินยืมของส่วนการคลังแต่อย่างใด การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงถือเป็นการจงใจไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๘๔ (๒) และ (๔)

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๖

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๕ ในฐานะผู้บังคับบัญชา มีอำนาจหน้าที่อนุมัติเกี่ยวกับเงินยืม อนุมัติให้ยืมเงินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ขั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีในขณะที่คู่กรณีกระทำความผิด คู่กรณีเพิ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่นาน และคู่กรณีได้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ยืม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ธ. จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน รวมทั้งผู้ยืมได้ส่งใช้เงินยืมแก่องค์การบริหารส่วนตำบลครบถ้วนทั้งสามรายการแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองสถานเบา โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน

๒. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๖ ในฐานะผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมละลายไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืม ภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนดเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐต้องรับโทษปรับทางปกครองขั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีในขณะที่คู่กรณีกระทำความผิด คู่กรณีเพิ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่นาน และคู่กรณีได้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ยืม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ธ. จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน รวมทั้งผู้ยืมได้ส่งใช้เงินยืมแก่องค์การ

บริหารส่วนตำบลครบถ้วนทั้งสามรายการแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองสถานเบา โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน

คู่กรณีกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือนรวม ๗ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๒๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๗,๔๐๐ บาท (ห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ บาท (สองพันสี่ร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานต้นสังกัด และให้หน่วยงานต้นสังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายสุทธิพล	ทวีชัยการ	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายวิทยา	อาคมพิทักษ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน